

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1658

§. 21. Respondit Iesus: dixi vobis, quia Ego sum. v. 8.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45556

tem, hoc cæli iubar tot divinis splendens eloquiis, tot charitatis igr iculis, quasi scintillis iniectis mundum incendens, seque palam modis omnibus manifestans; vos, inquam, illud cæleste sidus ac lumen divinum, facibus sæcularis industriæ fumigantibus, laternis latentis nequitiz, lucernisque male lucentibus, quærebatis: idque (quod omnium est pessimum) ut unicum & solum hunc solem exstingueretis.

¶ Deirco videritis Impii Iudæi, lucifugæ, & quotquot in vestris aliorumque cordibus accensum Christi lumen exstinguitis. Videritis (inquam) quid in die iræ, sitis facturi, vel dicturi; quando discussis ubique tenebris, nuda omnia & aperta futura sunt oculis Domini, quem iam vestris laternis & facibus hypocritarum more investigatis. Audite miseri noctambulones quid ipse tum, vice versa, se facturum promittat: ne ridicula vos fallat opinio. *Et erit, inquit, in tempore illo scrutabor Hierusalem in lucernis, & visitabo super viros defixos in facibus suis.* Nihil inscrutatum relinquet oculus eius: renes & corda remabitur: vitia & virtutes, cogitatus, verba & actiones. *Cum accipero tempus Ego, inquit, iustitias iudicabo.* Si iustitias iudicabit an rectæ iustæque per omnia fuerint, quid de iniustitijs & iniquitatibus expectandum, Si Hierusalem, vrbs sancta, & conscientia religiosa ac timorata discutienda veniet, quid tutum in Iericho vitæ fluxæ & inconstantis, in Babylone confusæ conscientiæ, & in Sodoma animæ abominandæ futurum est. Vbi mundi vanitas, ac stultitia, scelerum universorum confusio, summaque impuritas viguisse dignoscetur!

§. 21. Respondit Iesus: dixi vobis, quia Ego sum. v. 8.

Nolebat Iesus ut alium quærerent Iesum quam ipsum sive ad vitam, sive ad mortem, ad vitam quia non est aliud nomen sub cælo in quo nos oporteat salvos fieri; ad mortem, quia nemo alius est agnus Dei, dignus aperire librum clausum & solvere signacula eius & offerre semetipsum hostiam viventem ad honorem & gloriam patris, pro salute hominum, & antiquum illud hostis maligni delere chirographum sanguine suo, & hominem ab æternâ redimere morte. Certe Pontifex vester vaticinatus est, necesse esse ut unus moriatur homo pro populo, ne tota gens pereat: ille ergo homo Ego sum: Ego, Ego, agnus innocens sum pro salute populi offerendus: ideoque nunc vestris me tradomanius. Sæpe quidem & capere me & occidere desiderastis, sed nondum venerat hora mea. Iam vero adest hora illa & potestas tenebrarum, explete iam sitim & ferocitatem vestram in me, Ego sum quem quæritis: paratus sum ferre quidquid in me

EXCOL.

excogitare potestis. Capite me, rapite me, ligate me, ad mortem quoque ipsam ducite me. Adsum.

O Domine quantam erga nos ostendisti charitatem! quando solus pati & nullum hominem tua de causa affligi voluisti, qui passione tua temporali nos ab æterna liberare decrevisti, non ut nos sine tribulatione & dolore huius præsentis vitæ pelagus enavigaremus, sed ut nobis præteritis temporis afflictio esset salutaris & ut illam toleraremus nati ex Adam, exemplum nobis insigne proposuisti, in quo videmus quid possimus. Dicam ergo morbo, paupertate, calumnia, humilitate adventante & quærent me: Ego sum, ego sum illa pati dignus. Imo dignissimus.

§. 22. Si ergo me quæritis, sinite hos abire. v. 8.

O amicam vocem Iesu: Ecce curam maiorem habet de suis, & nobis quam de se! Nota charitatem ineffabilem & adentem Iesu, Christiane, & imitare, vult ipse perire volens, lubens, ut nos salvet; vult mori, ut nos vivamus. O stupendam charitatem Iesu! quis eam comprehendet. vere hic ostendit quod alias dixit. *Ego sum pastor bonus, bonus pastor animam suam ponit pro ovibus suis*, salutem enim Apostolorum eligens, ultero se obrulit. Unum dat sufficientem pro vita omnium redemptorem ut & mortuorum & vivorum imperium acciperet solus ergo qui ex vitio Patre est vita pro vita omnium vitam suam carnalem tradidit, ut nos vivificaret sua vita spiritali. Primitiæ dormientium Christus, & primogenitus ex mortuis ad immortalem vitam hominibus per resurrectionem suam viam aperuit. Semovit igitur à periculo illo discipulos, non ignorans ad se solum certamen illud & opus salutis nostræ pertinere: regnantis enim & non servientis nature opus est. Iussit autem sinere discipulos abire, ut impleretur sermo quem dixit: *Quia quos dedisti mihi non peridi ex iis quemquam*. Neque expediebat, ut discipuli cum eo morerentur, i. ne & ipsi à simplicioribus mediatores reputarentur & Christo æquiparentur, unde convaluit illa Pauli expositio ad eiusmodi genus hominum, qui dicebant. *Ego sum Pauli, Ego autem Apollo Ego vero Cepha, Ego autem Christi: nunquid Paulus crucifixus est pro vobis, aut in nomine Pauli baptizati estis. 1. Cor. 1.* Solus Christus est qui redimere nos potuit. *Torcular calcavi solus*, inquit Isaias, & de gentibus non est vir mecum. Solus ergo ipse sufficientissimum pretium fuit ad nos omnes redimendos, id eoque sub typo discipulorum nos omnes in libertatem asseruit, dum ipse pro nobis ligari voluit. Pulchre hoc indicavit Dominus cum dixit: *Si ergo me quæritis sinite hos abire, quasi dixerit: si ego victima esse pro peccatis debeo,*